

Іванов Віталій Олександрович

4.IX.1946

Відомий в Україні і за її межами учений-океанолог, організатор науки, який займається дослідженням океанологічних процесів, організацією океанологічного моніторингу і розробкою основ комплексного вивчення ресурсів шельфу. Доктор фізико-математичних наук (1989), професор (1992), член-кореспондент НАН України (2000), Заслужений діяч науки і техніки України (2000), виконуючий обов'язки директора Морського гідрофізичного інституту НАН України (з 2000), директор СКТБ МГІ НАН України (з 1994), президент Чорноморської штаб-квартири Міжнародної академії інформатизації, заступник директора Чорноморської філії Московського державного університету з наукової роботи, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2000), володар Міжнародної премії ООН з інформатології ім.І.І.Юзвішина" і Золотої медалі "Академик І.І.Юзвішин" (2001).

Віталій Олександрович Іванов народився 4 вересня 1946 року у м.Моршанську Тамбовської області. З 1962 по 1966 навчався у Туапсинському гідрометеорологічному технікумі, піс-

ля закінчення якого працював у м.Баку у 507 експедиційному гідрографічному загоні до 1974р. У 1968р. поступив на механіко-математичний факультет Азербайджанського держуніверситету і в 1974 успішно його закінчив. З 1974 по 1977 навчався в аспірантурі географічного факультету Московського держуніверситету. У 1977р. захистив кандидатську дисертацію на тему "Експериментальні дослідження термічної структури і внутрішніх хвиль у Каспійському морі". З 1978 працює у Морському гідрофізичному інституті на посадах від молодшого наукового співробітника до в.о.директора.

В.О.Іванову належить понад 250 наукових праць, виданих у вітчизняних і зарубіжних виданнях. Він є автором 10 монографій.

Роботи В.І.Іванова у ретроспективному плані можна представити у вигляді декількох тематичних циклів.

1. Розробка технології комплексного моніторингу Чорного і Азовського морів. Основним змістом вивчення регіональних проблем України є результати експериментальних досліджень структури і моделювання динаміки складних морських систем, розробка методів параметризації переносу і розподілу джерел екологічно значних абіотичних домішок в морській воді, аналіз зміни гідрофізичних, гідрологічних і гідрохімічних факторів. Важливою складовою цих досліджень є формування діючих елементів системи геоекологічного моніторингу акваторій що вивчаються.

2. Дослідження закономірностей функціонування морських екосистем в умовах антропогенного впливу. Вплив на функціонування і оцінка стану морських екосистем в умовах антропогенного впливу – складна задача як з науково-теоретичного, так і з експериментально-прикладного погляду. Вирішення її можливе шляхом застосу-

вання нетрадиційних технологій. В.О.Івановим практично реалізована така технологія, яка дозволяє визначити стан екосистеми по обмеженій кількості параметрів.

3. Розробка наукових основ комплексного використання природних ресурсів шельфу і захисту узбережжя Чорного і Азовського морів. Розробка таких основ можлива лише шляхом проведення крупномасштабних екологічних досліджень. Подібні дослідження дуже важливі для здійснення раціонального промислу, виконання днопоглиблювальних робіт, нафтогазовидобування, намивання штучних островів,

ефективного розведення марикультури.

4. Соціальна екологія і екологічний сталий розвиток регіонів України. Розвиток України потребує фундаментальної наукової бази як на загальнодержавному рівні, так і на рівні окремих регіонів, таких як Крим. Необхідно бути готовим до зміни економічної ситуації як у бік посилення кризи, так і у бік зростання виробництва з відповідною, очевидно, несприятливою зміною довкілля. Крім того, необхідно мати на увазі особливе еколого-географічне розташування і стан економіки країни з метою розробки і здійснення стратегії міжнародної екологічної безпеки.